

Σχόλιο του Γραφείου Τύπου του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Κάτι πρέπει να πουλήσει για να παραμείνει έστω στο πιο κάτω ράφι των παπαγάλων του συστήματος. Κι όταν όλα τα έχει ξεπουλήσει πια, δεν μένει παρά να βγάλει στο σφυρί και τη νιότη του, ακόμα κι όσα μπορεί να τον άγγιξαν κάποτε, όπως η αντιδικτατορική πάλη και η εξέγερση του Πολυτεχνείου. Ξεφτιλισμένο κουρέλι, χιλιομπαλωμένο από όλα τα «τραβήγματα» με την αστική πολιτική δεκαετίες πια, έρχεται να πουλήσει μια ακόμα εκδούλευση στο σύστημα, «καρφώνοντας» την επαναστατική ψυχή της ΚΝΕ στη χούντα και στη μεταπολίτευση, εκφράζοντας όλο του το μίσος για το επαναστατικό κομμουνιστικό ρεύμα που μπήκε φραγμός στα σχέδια που ο ίδιος υπηρέτησε για δεξιά στροφή και αστική υποταγή.

Τόλμησε ο γνωστός γυμνοσάλιαγκας της αστικής πολιτικής Μίμης Ανδρουλάκης να επιτεθεί από τις στήλες της εφημερίδας *Το Βήμα* στον Κώστα Τζιαντζή, γραμματέα της Οργάνωσης Σπουδάζουσας της ΚΝΕ την περίοδο του Πολυτεχνείου, ηγετική μορφή της κομμουνιστικής νεολαίας και της αντιδικτατορικής πάλης, ευρύτερα του κομμουνιστικού κινήματος και του Νέου Αριστερού Ρεύματος. Στο πρόσωπο του Κώστα Τζιαντζή στοχοποιεί όλους και όλες τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες της ΚΝΕ τότε, αλλά κι ευρύτερα του μαχόμενου κινήματος της νεολαίας, που μάτωσαν στη Νομική, στο Πολυτεχνείο, στα κολαστήρια της χούντας κι έδωσαν την μάχη για μια Αριστερά σύγχρονη και επαναστατική, ανατρεπτική και κομμουνιστική, με ένα πνεύμα που οι καρεκλοκένταυροι σαν τον Ανδρουλάκη ποτέ δεν μπορούσαν να καταλάβουν.

Είναι αυτό το επαναστατικό και κομμουνιστικό ρεύμα που αντιπάλεψε τον Μίμη Ανδρουλάκη κι ό,τι αυτός διαχρονικά εξέφραζε. Το «τρομερό παιδί της Αριστεράς», όπως τον εκθείαζε ο αστικός τύπος, της προσαρμογής της Αριστεράς στο «άθροισμα των δημοκρατικών δυνάμεων» με το ΠΑΣΟΚ αρχικά και στη συνέχεια της συναίνεσης με τον

επελαύνοντα νεοσυντηρητισμό της ΝΔ, που οδήγησε στις κυβερνήσεις Τζαννετάκη, Ζολώτα κλπ. Ο Μ. Ανδρουλάκης ήταν από τους πιο ένθερμους υποστηρικτές των «μεγάλων μετώπων», του να έρθει «η Αριστερά στο κέντρο της πολιτικής ζωής» ξεπουλώντας την ψυχή της και την ταξική της ουσία. Εξέφρασε αυτή τη γραμμή μέσα στο ΚΚΕ, συμβάλλοντας μαζί με άλλους στο να επικρατήσει, οδηγώντας στον ιστορικό συμβιβασμό του '89, στη δημιουργία του Συνασπισμού, πρώιμης μορφής του ΣΥΡΙΖΑ και στην ένταξη ορισμένων «σαλταδόρων» στο αστικό πολιτικό στρατόπεδο.

Για τον Μ. Ανδρουλάκη η ιστορία επεφύλασσε να περάσει από τον πολιτικό εκφυλισμό στην πολιτική αθλιότητα.

Το ότι τόλμησε να πράξει κάτι τέτοιο παραμονές της επετείου της εξέγερσης του Νοέμβρη του '73 κάνει την πράξη του ακόμα πιο βαριά. Βεβαίως, το σύστημα και τα αστικά ΜΜΕ άλλο που δεν θέλουν από το να κτυπήσουν την ιστορία και μέσω αυτής την προοπτική του επαναστατικού κομμουνιστικού ρεύματος.

Είναι πολύ γελασμένοι όμως. Όχι μόνο στις νέες εξεγέρσεις της εποχής μας, αλλά και στην επίπονη δημιουργική δουλειά για την ανατρεπτική και κομμουνιστική Αριστερά του σήμερα και του αύριο το έργο και το «ασίγαστο πάθος» κομμουνιστών σαν τον Κώστα Τζιαντζή και όσων «περπάτησαν μαζί του» θα ανακαλύπτεται ξανά και ξανά.

Όσο για τους συνεργάτες του συστήματος, η θέση τους είναι στον σκουπιδοτενεκέ της Ιστορίας.

Γραφείο Τύπου του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 14/11/2022